

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În București

primește abonamente Ioan Bianu, profesor, București
Calea Victoriei nr. 135.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Deputatul Horváth la București.

II.

DI Horváth pleacă la București în un timp, când acasă, în Transilvania, Bănat și Ungaria, s'au deslănțuit împotriva Românilor d'aci toate patimile impetuozului popor maghiar.

DI Horváth se înapoiază la Budapesta în o vreme, când în camera Ungariei se întrec ministrii, — deputații guvernamentali, ca și cei din fracțiunile opoziției, — în înăsprirea raporturilor dintre Maghiari și națiunile conlocuitoare.

DI Horváth e de părere, că îndeosebi cestiunea română e o cestiune de viață pentru Maghiari, ear' ziarele scrise în limba maghiară discută cestiunea română ca o cestiune daco-română cu sorți de isbândă.

DI Horváth e de părere, că o pace, ori măcar un armistițiu e de nevoie să se încheie înainte de a bate la ușă primejdia pentru amândouă popoarele: pentru Români ca și pentru Maghiari. Guvernul din Budapesta găsește însă de cuviință ca să trimită în pușcărie întregă redacția organului autorizat al partidului național român.

DI Horváth găsește, că cestiunea naționalităților și îndeosebi cestiunea română e arzătoare, rezolvarea ei e de grabnică nevoie, ear' guvernul și deputații maghiari găsește, că această cestiune s'ar pute rezolva luând popoului pe preoții sei, luând Românilor pe învățătorii lor. În același timp când DI Horváth e de părere, că cestiunea naționalităților trebuie rezolvată, ministrul instrucțiunii publice, domnul Albin Csáky, are de gând să atenteze la autonomia bisericilor confessionale și la neatrnarea școlălor dependente de aceste biserici.

În vremea când DI Horváth se înapoiază cu credință, că cestiunea naționalităților, și îndeosebi cestiunea română, urmează să fie rezolvată în interesul bine înțele al Maghiarilor, — presa scrisă în limba maghiară îi tratează pe Români drept trădători, ear' pe cetitorii sei îi agită cu posibilitatea cedării Transilvaniei către România.

DI Horváth găsește la București, că cestiunea naționalităților cere o grabnică soluțiune, dar' dl Horváth uită să spună, că nu îndeosebi numai cestiunea română, ci cestiunea tuturor naționalităților din Ungaria cere o soluțiune echitabilă. Domnul Horváth — nu ne îndoiim — e pe deplin încre-

dințat, că alianța naționalităților e una și indisolubilă, că ea se întemeiază pe o nețermurată încredere, că împreună vom face să se facă dreptate tuturor.

Declarațiunile domnului Horváth ni-se par sfiite, pline de frică; domnul Horváth pare că se teme, ca nu cumva să fie bătut cu petri; domnul Horváth se teme, ca să nu iee Maghiarilor — prin declarațiunile mai sincere — iluziunile, care mai țin Maghiarilor încrederea în ei. Domnul Horváth uită, că e bine, ca să înceteze odată credința Maghiarilor, că ei sunt un popor indispensabil pentru omenire și pentru Europa.

Ceea-ce uită domnul Horváth e mai ales, că cestiunea română, a Românilor din Transilvania și Ungaria nu se desleagă la București, ci în Sibiu; că Românii nu vor numai deslegarea cestiunii române, ci echitate pentru toate popoarele, pentru toate națiunile conlocuitoare.

Dacă domnul Horváth găsește, că rezolvarea cestiunii naționalităților atrnă dela București și că se va pute separa cestiunea română de cestiunea celorlalte națiuni din Transilvania și Ungaria, îl putem încredința că greșește.

Voim dreptate pentru toți, avem cu noi pe toți neîndreptățiți, toți vom rămâne împreună până-ce în această patrie vom ajunge să facem, ca legile să se respecteze, ca să se facă dreptate tuturor.

Ni-se vor cere jertfe, jertfim cu dragă voe pentru triumful adevărului și al dreptății.

Sântem bine pregătiți pentru a merge înainte; ne vom sfătui toți cei nedreptățiți: Români, Slovaci, Sârbi; vom chibzui cum ar fi ca să înlăturăm din calea monarchiei primejdia ce cuprinde în sine Ungaria, vom fi noi, toți împreună, paznicii civilizațiunii occidentale.

Se vor aduce legi nouă, se vor înlătura și legile nerespectate, noi vom rămâne aceiași: paznici credincioși ai neamului nostru, tovarăși neabătuți ai tovarășilor nostri, sentinela neînfricoșată a Europei culte.

Nimic nu ne va abate din drumul nostru. Sântem încredințați, că astfel înlăturăm primejdia ce amenință monarhia, pe Ungaria însăși și pe întreagă Europa.

Până în momentul de față nu ne putem exprima hotărât despre ținuta dlui Horváth.

Șovinistul de odinioară pare astăzi un „agitator valah“.

Are intențiuni serioase, sau caută numai să facă senzațiune în lumea maghiară — nu știm.

Două lucruri însă trebuie să știe dl Horváth, dacă vrea să se numere între bărbații serioși de stat.

Și adevă: Aici nu este vorba despre un conflict numai între Maghiari și Români, ci este o luptă înversunată între Maghiari și toate celelalte popoare din țeară. Ideea de stat maghiar în conținutul ei de astăzi desconsideră aspirațiunile tuturor celorlalte popoare din țeară, menajând numai interesele pur maghiare. Conținutul ideii de stat trebuie deci schimbat, ca să fie pace între toate popoarele țerii.

Ear' factorii principali ai cestiunii naționalităților nu se află afară de țeară, ci aici în țeară.

Dacă voește deci pace, nu umble prin vecini, ci între în legătură cu bărbații conducători ai Sârbilor, Slovacilor și Românilor.

De altfel cât de curând va ave dl Horváth plăcerea să vadă pe toți acestia întruniți într'o acțiune mare și adevărat patriotică.

Sârbi și congresul naționalităților. „Branik“ organul Sârbilor liberali, care până acum a stat în rezervă, publică acum un articol foarte important în cestiunea congresului naționalităților.

În numărul viitor vom publica articolul în extens.

DACO-ROMANISMUL

și

politică maghiară culturală.

(Articolii dlui Jancsó Benedek.)

XI.

Rolul școlălor superioare și al științei.

(Urmare și fine.)

Ne place să zicem nu numai cu încredere de sine, ci adese-ori nedumeriți, dacă noi sântem răspânditorii civilizațiunii occidentale în Răsăritul Europei? Nu ni-a trecut nici-odată prin minte să cercetăm în mod critic ce fel sânt și în ce anume consistă mijloacele și chipurile cu ajutorul cărora răspândim în Orient civilizația apuseană, ori avem pretenția de a o răspândi. Pentru-ca noi să fim răspânditorii culturii apusene în Răsăritul Europei, abstracție făcând dela alte numeroase condițiuni, s'ar cere ca să organizăm astfel universitățile noastre, încât vecinii nostri din spre Răsărit să fie nevoiți a veni la noi pen-

tru a învăța, ceea-ce nu pot studia nici în țeara lor nici altundeva, în afară de hotarele patriei lor. Aceea ce nu pot să studieze nici acasă la dtnșii și nici în străinătate, e istoria neamului lor, e procesul cultural al poporului lor. Aceasta e împrejurarea, că în virtutea situației noastre ca stat poliglot, am pute fi magistrii lor. Dar' în realitate care e la înstitutede noastre superioare nivelul cunoștințelor fatrucat privește etnografia popoarelor balcanice, filologia comparativă a acestor popoare, care sânt cunoștințele obiective privitoare la istoria acestor popoare? Pentru această întrebare nu găsim altă explicare, decât că ne e rușine.

Un biet profesor dela o școală pedagogică visa și probabil mai visează încă și acum, că odată cu popularizarea etnografiei ca disciplină în știință se va isbută a strîni în bărbății nostri de stat sentimentul cerut de rezolvarea temeinică a problemelor noastre politice. Eu nu cred în realizarea acestui vis, de vreme-ce pentru îndeplinirea acestui vis s'ar cere să se producă, în interesul politicii culturale maghiare un puternic curent. Dar' cine crede că s'ar deștepta acest interes câtă vreme în ziua de azi nu posedăm nici o individualitate politică superioară, care să-și sfințească aceste lucrări capabilitatea, influența și vremea. Cuprinderea mai amănunțită cu politica culturală nu constituie un mijloc și nu deschide în parlamentul ungar o cale pentru a-și face carieră. Nu se poate dobândi cu această muncă nici concesiune de cale ferată nici post de consilier sau director de bancă.

Numitul profesor, care a avut patima de a încerca să câștige în partea etnografiei sale pe cei mai influenți bărbați de stat, a cerut înainte cu câțiva ani audiență la cel mai puternic ministru de odinioară al țerii. În această audiență a arătat cu oratoria de care numai a fost dînsul capabil, prin ce mijloace s'ar pute introduce în politica națională, îndeajuns conștie de chemarea sa, cunoașterea feluritelor popoare și care ar fi rezultatul cercetărilor etnografice. Puternicul bărbat de stat a ascultat până la sfîrșit savantele explicații și — apoi cu liniște a zis numai următoarele: „Toate acestea sânt lucruri prea frumoase, iubite dle profesor, dar' eu nu m' pot pricepe în știință, ear' d-ta nu înțelegi nimic din ale politicii și în chipul acesta nu putem să ne fim de folos“. Bunul meu prieten a luat după audiență drumul de-adeptul la mine ca să-și descarce aci amarul inimii. După-ce a recitat dialogul, a stat puțin în gânduri și apoi în fel de monolog și-a zis: „A avut dreptate, căci trebuia ști, că cărmuirea și politica maghiară tot-una a fost lipsită de temeiul științific“.

La 1892, în luna Iulie eram în București tocmai în săptămânile care au urmat după ducerea cu Memorandumul. Întreagă ziua nu auziam pe stradă altceva decât vînzătorii de ziare strigând: „Barbaria Ungurilor la Turda“; „în-

gâmfarea Ungurilor“; „urmașii Hunilor“; barbarii Huni asasinază pe frații nostri“. Am mers tîrziu acasă. Deoparte din pricina agitațiunii produsă prin evenimentele zilnice, de altă parte din cauza căldurii n'am putut adormi. După miezul nopții am aprins lampa și am început a ceti scrierea etnografică despre Români a lui Slavici, a acestui Român, care cunoaște atât de bine deopotrivă și greșelile ca și virtuțile Maghiarilor. Am ajuns la rîndurile: „Veacuri întregi Maghiarii au fost stăpâni la Dunărea-de-jos; poporul cel dintăiu în întreg Răsăritul; punctul de legătură dintre Răsărit și Apus. Dar' n'au isbutit în cursul acestei îndelungate domnii să ajungă a fi legătura socială dintre popoarele, peste care aveau stăpânirea. Politicește poporul maghiar a fost un popor ales, dar' n'a fost element de civilizație. Au ținut împreună pe popoarele de sub stăpânirea lor; dar' cum? Nu prin supremație morală, ci exclusiv numai prin o supremație de forță. Pentru aceasta s'au dezvoltat în paguba lor încetul cu încetul elementele neîngrijite dimprejurul lor și s'a dezvoltat din an în an dorința de a găsi un element, care nu numai să stăpânească, dar' să aducă cu sine și cultură și să pornească pe același drum pe popoarele dezvoltate felurit. Și când, în sfîrșit s'au ivit în Răsărit Habsburgii — acest factor promotor al culturii, atunci a luat o direcțiune bine definită și sistematică și procesul cultural. Acesta e temeiul istoric și cultural al răsboirilor politice pe care o urmează România de aproape două veacuri împotriva Maghiarilor“.

Câte adevăruri triste și mișcătoare se cuprind în aceste vorbe! Mult am pute să învățăm din vorbele adversarului! Cât de mult ar pute valora aceste adevăruri politica maghiară, dacă le-ar lua spre știință!... Astfel de gânduri s'au succedat în creierul meu.

Se revărsau zorile de zi prin fereastra chiliei mele. Cu ochi somnorosi și obosiți, ca și o vedenie a vegherii bolnave vîd pe prietenul meu etnograf preumblându-se în sus și în jos prin chilie și zicînd: „A avut dreptate... da! a avut dreptate... și eu aș fi putut-o ști că politica și guvernarea maghiară a fost totdeauna lipsită de știință“.

Împotriva daco-romanismului politica culturală maghiară mai are o armă de apărare, cea mai puternică dintre toate: a întări în avere și cultură maghiarimea pretutindina, dar' mai virtos acolo, unde Maghiarii locuesc amestecați cu Români. În lupta dintre popoare, biruința nu e nici-odată a mulțimii, ci a părții mai civilizate și mai bogate. Pentru-ca poporul maghiar se poată într'adevăr fi cult și bogat se cere o înaintată instrucție a populațiunii rurale, o justiție excelentă și o politică economică înțeleaptă.

„Neajunsul nostru nu e faptul, că sântem puțin, ci că avem relativ o modestă greutate intelectuală și materială“.

— Dacă n'ai altă grije, decât aceasta, zisei vesel, privindul-te deasemeni în ochi, apoi poți fi liniștit, pentru-că are să rămână foarte mult.

— Spui drept?

— Da!

— Pe onoarea ta?

— Da.

Am zîmbit și mai tare, ca să acoper emoțiunea mea; el a început atunci să creadă vorbele mele. M'a apropiat de sine și ne-am îmbrățoșat. Nu 'mi-a mai zis apoi nimic, par' că nimic nu 'l-ar mai interesa din cele câte se petrec pe pământ. Câte-odată m' privea cu recunoștință și 'mi strîngea mîna. A adormit apoi. A doua zi, la 5 Decemvrie, 'l-au cuprins frigurile și seara la 10 oare a murit, fără dureri, fără a ave cunoștință de sine.

Au trecut douăzeci-și-trei de ani, de când 'mi-ai cerut părerea și de atunci fiecare zi a confirmat asigurarea, pe care din toată convingerea 'ți-o dedeșem, în ultima ta oară. Lumea intelectuală este și ea guvernată de aceleași legi necondiționate și pozitive ca universul, al cărui echilibru și armonie le-am admirat mai sus.

Omul se pătrunde numai de lucruri, care îl emoționează, îl încântă, îl înalță; lucruri, care să-și reamintească valoarea și măiestratea și toată nobleța ce poetul, prin geniul seu, poate să deștepte și cultive într'însul. Descrierea sluteniei și a josciciei nu putea să-l încante multă vreme. Atragere către psihologie mai inferioară omul n'are decât

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Dumas tatăl și fiul.

Cine, dintre cetitorii nostri nu cunoaște interesantul roman „Cei trei mușchetari“? Și cine nu știe, că autorul lor este Alexandru Dumas, decedat la 1870. Puține romanuri s'au scris, care să fi ajuns atâtea ediții și să fie cunoscute în toată lumea, ca acesta, care a apărut acum de curînd la Paris într'o nouă ediție de lux. Cu această ocazie, drept prefață, Alexandru Dumas fiul a scris o epistolă către tatăl seu din cealaltă lume, scrisoare din care extragem următoarele:

*

Iubite Tată! Oare cei din lumea unde ești acum sălășluit, își mai aduc aminte de noi, cei de aici; ori că a doua viață, cea de veci, nici nu există, ci este numai o închipuire a noastră: efect al fricei de Nirvana?! Oare moartea nimicește cu desăvîrșire pe cei-ce-î ajunge și aducerea aminte este o prerogativă numai a celor de pe pământ? Ori-că legătura dintre suflete nici-odată nu se rupe, ci între cei-ce s'au iubit, ea există și după-ce unul a murit?!

Eată ce totdeauna întrebăm, când stăm la mormântul celor pe care 'i-am iubit. Ear' teologii și filosofii vor da și în veacurile viitoare într'una răspunsuri, deslegarea adevărată însă în veci nu vom ajunge-o!

Noi am trăit împreună, nu am discutat însă asupra acestor cestiuni și așa cred, că peste tot, ție puțin 'ți-a pîsat de speculațiunile metafisice. Natura, a cărei forță ai fost — după-cum zice Michelet — și viața reală au fost îndestulitoare pentru talentul tău puternic. Mintea ta, vecinic iscoditoare și productivă, ocupându-se într'una cu realitatea și cu acțiunea, nu s'a frământat cu cercetări asupra celorlalte lumi. Trăind cu oamnenii veacului precedent, tu 'ți-ai lungit viața — ca să zic așa — înspre trecut; te-ai împrietenit cu realitatea vecinic pozitivă și ai lăsat pe seama savanților, a filosofilor și a profeților discuția stearpă asupra începutului și sfîrșitului lucrurilor. Adevărat, că odată, într'o poezie scrisă ca prefață lui Antony, ai tras la îndoală existența sufletului; vei fi făcut însă aceasta mai mult de dragul versului și al scepticismului literar de pe atunci, scepticism, care azi voește deja să ajungă științific...

Viața individulă este atât de scurtă, și ceea-ce urmează apoi după ea atât de lungă, încât nu e decât natural, dacă omul e curios să știe, cu ce va trece acel veac nesfîrșit, și pentru-că din instinct ar dori să fie totdeauna mai fericit decât a fost, față cu moartea, ce ne răpește ori-ce plăceri și speranțe, negreșit că se gîndește la așa stări de lucruri, în mijlocul cărora, în fine, se va pute bucura de o fericire completă și eternă.

Dragostea arzîndă ce o aveai pentru muncă, te-a ferit totdeauna de aceste discuții

seci și nefolositoare. Dacă din întemplant te-a năpădit gândul despre eternitate, care atât de mult a sbuciumat pe Musset, te-ai întors repede la marea armonie, care dirige mișcarea universului. Cine a creat universul? De unde și cum s'a ivit el? Și ce are să fie sfîrșitul lui? Cu asemenea întrebări nu-ți bătea capul. La ce să pui întrebări, cărora nu se poate da răspuns? Universul există, și existăm și noi, aceasta e sigur; universul ne cuprinde în sine și pe noi, ear' noi purtăm o lume în noi, nimic nu ne poate despărți deodată, avem aceeași obârșie și aceeași soarte. Puterea, care ori-ce nume 'i-ai da, a creat legile acestui univers, în care totul e perfect, n'a greșit nici atunci, când a dat moartea, de care e neapărată trebuință în ordinea lucrurilor din lume. E peste puțină, ca moartea — comună tuturor viețărilor din lume — singurul lucru pozitiv al vieții, e peste puțină zic, să nu servească și să nu ducă la ceva bun în această evoluție generală. Să ne dăm deci silință a profita de viață, să o facem atât de dulce și de folositoare pentru tovarășii nostri, cât numai se poate. Ear' moartea să-și îndeplinească asupra noastră ceea-ce 'i-s'a încredințat...

Era în luna lui Decemvrie 1870, la Puits lângă Dieppe. Tatăl meu petrecea acolo deja din August, obosit fiind de muncă, întocmai ca străbunul seu Walter Scott, pe care îl admiram atîta, pe care îl urma și 'l-a și ajuns. Își petrecea zilele privind Oceanul, care se perdea în văzduhul sur al iernii. Oare ce

gînduri se legănau între el și orizontul nedefinit?.. Surdeaua tuturor, și când îl întrebam de sănătate, îmi răspundea: „Mă simt foarte bine... Oare își simțea sfîrșitul, numai că nu voia să ne spună nimic, ca să nu fim îngrijiiți, ori că după atîta muncă, în adevăr avea nevoie de această liniște?... Nu-1 durea nimic; nu se gîndia la nimic; simțea că este iubit, și cu atîta se mulțumia.

Într-o dimineață îl îndemnam să se scoale. Era greu acest lucru pentru el, dar' necesar, ca nu cumva să-și piardă ori-ce forță. M' privea cu ochii copilului, care roagă pe mamică: „Te rog, nu mă forța; îmi e atât de bine așa!“ N'am mai insistat deci, ci m'am așezat lîngă patul lui. Deodată el deveni gînditor, pe față lui se oglinda o îngrijorare, o durere. În ochii lui, mai nainte senini, acum străluceau lacrimi. 'L-am întrebat, că de ce s'a întristat. M'a luat atunci de mână, și uitându-se în ochii mei, zise cu glas hotărît:

— Îți voi spune, dacă îmi promiți, că vei răspunde întrebării mele, dar' nu cu parțialitatea de fiu, nici cu măgulirea de prieten, ci cu sinceritatea tovarășului brav și a judecătorului cinstit.

— Îți promit.

— Jură-ți!

— Jur.

— Ei...

Stete puțin îndoios, în fine se hotărî.

— Ei, crezi tu că are să rămână ceva din scrisesele mele?

— Și mă țintia tare cu privirea.

Pace ne trebuie.

„Magyar Hirlap“, cel mai șovinist organ publică următorul articol scris de directorul său, Horváth Gyula. Apoi se nu-și stee omului mintea în loc!

Dacă statul național maghiar însemnează nimicirea și contopirea în rasa maghiară a popoarelor de altă limbă și naționalitate de pe teritoriul regatului Sfântului Stefan, atunci de cumva nu vom sășirindem o luptă de rasă crâncenă și cu sfârșit neprevăzut, să abandonăm ideea de stat maghiar; căci aceasta astfel nu poate fi decât mormântul rasei noastre.

Dar' dacă statul național maghiar însemnează, că toate popoarele regatului Sf. Stefan unite în națiunea politică maghiară în statul maghiar, câtă vreme conlucă spre susținerea acestui stat și acestei națiuni, își asigură totodată și susținerea rasei și limbii lor proprii, atunci nimic nu se va pune în calea realizării acestui stat național maghiar, dacă vom înlătura neînțelegerile și neîncrederea și vom gonii dintre noi pe turburătorii de pace.

În decursul unui mileniu ne-am sporit dela o sută de mii la opt milioane de Maghiari. Eram puținii atunci, dar' și astăzi suntem puținii. Dacă vom săș deslegăm problemele, a căror deslegare fidelă și onestă ne dă puterea și dreptul de a ne afirma locul ocupat între națiunile și statele din Europa, atunci nu de antipatie, ci de încrederea popoarelor avem trebuință.

Triste timpuri am ajuns. Înjurăturile și larma dușmanilor nostri au înfricat și au amuțit glasul credincioșilor nostri. De ani de zile mereu ne copleșesc dușmanii nostri prin poveștile neîntrerupte ale înjurăturilor, calumniilor și susținerilor, și cu toate acestea nu ne este iertat să fim atenți la înjurăturile, calomniările și susținerile acestea, ci datorii suntem să ascultăm de vocea mai nobilă a sufletului și să urmărim sfatul calm al creierului nostru.

Ar fi bine să ne cumpănim puterile noastre, dar' tot asemenea de bine ar fi, dacă și frații nostri români și-ar măsura puterile lor. Astfel am ști, că până unde am pute ajunge cu puteri unite, până unde, dacă umblăm isoalați și până unde dacă mergem unul contra celuilalt.

Să uităm suvenirile crunte și năcăzurile trecutului, să uităm și aceea ce e mai greu decât aceasta, perfidiile și minciunile trecutului mai apropiat. Să fim noi între noi sinceri pentru prezent și pentru viitor cel puțin, dacă nu se poate aceasta și pentru trecut. Să nu căutăm a ne seduce nici pe noi, nici pe alții, căci ori rămânem dușmani, ori ne facem prieteni buni, în tot cazul avem trebuință să ne cunoaștem reciproc și trebuirile și intențiunile.

Urmările unei dușmăni de patruzeci de ani nu se pot șterge cu o singură trăsătură de condeiu. O viață întreagă de om ne-am privit reciproc cu invidie, cu mânie și cu dispreț. În fața popoarelor lumii civilizate ne ziceam unul altuia barbari. Ceea-ce încă ieri ziceam unul altuia, astăzi deja ar trebui să negăm și să combatem.

Priviți la Italianii din Fiume, abia vre-o câteva mii, priviți la Șvabi, la mii de Nemți din comitatul Szepes. Cui și-ar fi venit vre-o dată prin minte să considere alipirea Italianului, a Șvabului sau a Germanului către rasa, datinele și credința lui proprie drept scop îndreptat în contra statului și a națiunii maghiare. Oare Italianul fuman, sau Șvabul din Bacska și

în tinerețe, când e încă pe băncile școlii și din simplă curiositate, s'apropie de stări bolnavi. I-se urește însă curând de ele și totdeauna se reîntoarce la ceea-ce este sănătos și mângăitor. În oglindă, pe care și i-o înfrântă poezii, dramaturgii, romancierii și noveliștii, nu pe sine vrea să se vadă, așa cum e; pe sine se cunoaște îndestul, dar' caută pe acel, ce-și închipue că este ori ar dori să fie; vecinic are această speranță; știe foarte bine că binele și frumosul, deși sunt mai rare, sunt tot așa de adevărate ca urtul și răul și că păcatul nu se poate lăuda că are exclusiv monopolul adevărului. Unde numai sufletul său se oprește, și este știut, că afară de evlavie și amor, nicăiri nu se oprește și nu se adăncește așa de tare ca în cetire, — caută speranță, mângăiere, sprigin, ideal.

De aceea și-am spus, iubitul meu părinte, că are să rămână mult din lucrările tale și de aceea vremea a confirmat zisele mele. De aceea îți place publicului romanurile tale, eată e mai bine de o jumătate veac de atunci, — romane cu eroi sănătoși, veseli, spirituali, curajoși și nobili, care sânt gata să moară pentru ori-ce lucru bun; de aceea ești și vei rămâne cel mai atrăgător — în sensul strict al cuvântului — romancier nu numai al Franței, dar' al lumii întregi, de geaba sânt atâtea școale literare, atâtea discuții estetice, sincere și false, chiar și defaimări în mijlocul cărora se sbate literatura din prezent. Tu ai devenit deja parte din ceea-ce mângăie miserile omenști. Un mare

Germanul din Szepes își reneagă el rasa și limba lui prin aceea, că respectază instituțiunile, legile și limba statului maghiar și nuzeste a-și însuși limba statului? La aceste popoare a întrat încrederea în locul pornirilor dușmane, și în locul neînțelegerilor sinceritatea îi leagă de națiunea politică de unitatea statului.

Visătorii și agitatorii fanatici ai irredentei române ne cer Ungaria până la Tisa. Li-o dăm nu până la Tisa, ci până la Laita. Fie statul acesta și adevărate lor patrie. Nici o bucată nu dăm din el, întreg ne fie patrie dulce a noastră a tuturor.

Ne acuză, că nu numărăm câți sânt ei în Panonia, așadară, îi numărăm și pe aceia, care sânt peste Carpați până la Marea-neagră.

Nu numai eu spun acestea, dar' politiciii conducători ai României bărbați frunțași de ai Ligei încă opinează în chipul acesta.

Di Grădiștean, un bărbat bine văzut, și stimat nu odată mi-a zis: abzieceti de tendințele de maghiarisare, sincer fără nici un gând rezervat și atunci veți vedea, că nimic nu va fi în stare să conturbare armonia și desvoltarea acestor două națiuni.

Bărbați însemnați și de o cultură rară, care aparțin clasei distinse au respins cu indignațiune presupunerea influenței rusești, chiar și posibilitatea acestei influențe — unanim s'a exprimat într'acolo, că ei de ei nu se duc, cel mult politica agresivă a Maghiarilor poate împinge România în brațele Rusiei.

Cele aproape opt milioane de Maghiari și tot atâția Români dela Marea-Neagră până la Adria și până la Alpi vor pute asigura Dunărea-de-mijloc și gurile ei, vor fi reprezentanții și apărătorii civilizațiunii, dacă se vor alia sincer își vor apăra statele, își vor susține naționalitatea contra ori-cărui atac. Dar' dacă se luptă unul contra altuia, dacă se ceartă vor deveni jertfa revoluțiunii ascunse și a puterilor, care păndesc.

Nici asta n'o spun eu, ci un bărbat român distins, al cărui patriotism nu-l trage nime la îndoială.

Să dăm pace reciproc afacerilor „Pituk-Pavel“ și certelor care nici-când nu se pot aplana.

Să abziecem și noi și voi de fabricarea martirilor, să nu căutăm sfinți în aceea, care înjură contra Maghiarilor, și eroi în aceea, care nimicesc liniștea. O problemă serioasă așteaptă ambele națiuni și dacă voesc să se susțină, nu este permis ca pacea și concordia să devină jucăria puerilă a agitatorilor preocupați și chiar a intereselor de partid.

Nu trebuie și nici nu este permis să pretindem umiliță ori să presupunem aceasta unii despre alții. Fiecare rasă, fiecare națiune să dea expresiune sinceră în statul sau acelei convingeri, că împăcarea, concordia și alianța celor două națiuni este interesul vital al ambelor state, al ambelor națiuni.

Dacă ura va fi înlocuită prin încredere, dacă în ambele rase și națiuni va deveni convingere puternică identitatea intereselor politice, naționale și de stat, apoi n'avem lipsă de condițiuni de pace, dar' dacă încrederea și credința aceasta va lipsi sau la una sau la alta din ele, sau la ambele, apoi acele condițiuni vor fi numai elemente subversive pentru patrie.

Pe terenul social, comercial și administrativ ne-am cam evitat până acum, în viitor trebuie să căutăm atingerea, ori mergem laolaltă, ori stăm față în față, căci de altfel am fi niște dușmani idiști sau prieteni impotenți,

chirurg mi-a spus zilele trecute: „În spitalul nostru toți bolnavii se vindecă ori mor, sub pernă cu romanele tatălui d-tale. Când vom să-i facem să uite frica de operațiune, tardivitatea vindecării ori bănușeala de moarte, le dăm să cetească romanele și descrierile de călătorii ale tatălui dumnitale — și ei uită“.

Nu numai te admiră, dar' te și iubesc, ceea-ce prețuește mai mult; și cei cărui li-ai ajutat adesea te și binecuvintează. Știi atât de mult să-i interesezi, să-i animezi, să-i faci să plângă și să ridă, pe acești copii mari numiți oameni, încât te consideră deja ca membru al familiei lor și te numește unchiușul Dumas. Pare că te ved cum stai lângă bunul La Fontaine. Ești unchiușul, care spune în șezători povești frumoase despre vremurile trecute.

Și tu odichnești deja, de un pătrar de secol, sub arborii mari ai cimitirului, lângă maică-ta, care pentru tine a fost model întru caracterizarea tuturor femeilor cinstite din romanele tale, și lângă tatăl-tău, după asemenea căruia ai desinat pe eroii tăi năpraznici. Ear' eu, care înaintea ta eram totdeauna un copil și care mă și consideram copil pe lângă tine, eu acum sânt mai cărunț de cum ai fost tu vre-odată și mai bătrân, de cum ai fost tu, când ne-ai părăsit. Vremea trece! La revedere.

Se ghedin, 10/22 Noemvrie 1893.

Tradusă de I. R. Ș.

la nici un cas însă nu vom fi în folosul binei comune.

Ceea-ce este compatibil cu unitatea statului și interesele naționale să le dăm de bunăvoie, nu lor, ci nouă ne datorim cu aceasta.

În deciziunea noastră nu lăsăm să fim conturbați nici prin nebunia urei, nici prin reacredință.

Să inaugurăm o politică de naționalități conștie, clară și deschisă, rezolvarea să o vedem în ducerea în deplinere a legilor noastre, ear' nu în eludarea lor.

Stimarea dușmanilor nostri, asigurată prin politica deschisă și sinceră este mai mult vrednică decât compatimirea pretențiilor nostri, provocată prin lipsa de hotărâre și ipocrisie.

Ori pe calea înțelegerii, ori prin lupte vom ajunge acolo, dar' nouă pace ne trebuie.

Cultul lui Kossuth.

În nici o daraveră concetățenii maghiari nu sânt vulnerabili ca atunci, când e vorba de domnul Kossuth. Înțelegeri prea bine această susceptibilitate a Maghiarilor, căci e vorba despre un om, care a încercat să realizeze cele mai neastemperate dorințe ale acestui popor, a fascinat, a adus cu sine pe Maghiari. Dl Kossuth e eroul Maghiarilor, e idolul acestui popor.

Totdeauna când am dat expresiune credinței noastre de veacuri, neclintitei noastre credințe către Tron, Maghiarii s'au supărat, pentru-că am supărat amintirea dlui Kossuth. Am fost trimiși în temniță, pentru-că accentuând neclintitul nostru devotament pentru Tron, n'am putut înlătura din această discuțiune sinceră și obiectivă evenimentele istorice, n'am putut trece cu vederea a aduce dovezi istorice pentru marea osebire dintre noi și Maghiari, nu ni-a fost permis a uita, că Maghiarii au fost capabili în repește rinduri să părăsească credința către Casa domitoare, urmând pe un om, care a provocat războiul civil, a împins pe Maghiari la revoltă în contra integrității monarhiei și a Monarhului. Nu noi am provocat aceste discuții, ci totdeauna Maghiarii, totdeauna ei se încearcă a ne înfăoșa drept necredincioși Tronului, drept un popor, care de mai bine ca un veac urmărește alcătuirea unui stat național unitar. Și nu e vina, ci virtutea noastră, că Maghiarii nu pot dovedi această înclinare a noastră; e vrednicia noastră, dacă noi, ca și înaintășii nostri, am dat totdeauna de veacuri încoace dovezi despre cea mai neclintită virtute civică; nu Români pot fi făcuți responsabili pentru revoluțiunea ungurească dela 1848, pentru acest războiul civil, pe care Maghiarii îl numesc: „Războiul pentru libertate“.

Ori e vinovat supusul credincios al Maiestății Sale Imperatorului-Rege Apostolic, atunci când nu glorifică pe dl Kossuth, care, după-cum mărt-risește însuși, regretă că națiunea maghiară îl părăsește, îl uită? Ori sntem noi vinovați când nu ne împăcăm cu cultul, pe care îl dovedește și astăzi marea majoritate a Maghiarilor guvernatorului dela 1848 al Maghiarilor?

Maghiarii s'au încredințat, că mișcarea lor dela 1848 a fost nu numai nealeă, dar' chiar primejdioasă pentru existența acestei națiuni. Maghiarii știu prezența și înaintea cu patruzeci și-cinci de ani Tronul a fost nevoit să cheme într'ajutor pe Ruși, acești dușmani ai lor și ai nostri, pe acești amenințători ai echilibrului european, pentru a înfrâna, pentru a pune sfârșit unui război civil, pe care l-a pornit un singur om, mltând la perire sute de mii de oameni, un om, care în rivna sa de a ajunge nemuritor cu ori-ce preț, a exploatat firea ușor credulă a poporului maghiar.

Când noi nu luăm în serios pe acest om, Maghiarii se supără, „Magyar Hirlap“ ne îndușmănește.

E numai o cronică care ne dovedește supărarea redacțiunii ziarului „Magyar Hirlap“ și probabil că dl Horváth, redactorul-șef al acestui ziar nu avea cunoștință despre această cronică. Probabil că redacția ziarului „Magyar Hirlap“ are redactori prea tineri și mai ales juvenili, băieți prea puțin serioși pentru a înțelege, că nu e bine să te superi prea pe față, pentru-că dl Ludovic Kossuth nu e socotit astăzi drept un om serios.

Luasem act de împrejurarea, că dl Ludovic Kossuth se plânge de izolarea, în care se găsește. Autorul juveni al cronicei din „Magyar Hirlap“ se supără rău pe noi.

Să ni-se îngăduie a lua nițel lucrurile și mai în glumă și să luăm cestiunea din punctul de vedere al Maghiarilor. Știm că dl Kossuth e și astăzi slăvit de Maghiari, credem că abandonarea acestui om, care întrupează aspirațiunile poporului maghiar e numai la părere, dar' am săvârșit noi oare o greșală când luăm act de tănguiriile dlui Kossuth? Ori Maghiarii au îndrăzneală a lua în apărare pe dl Kossuth și a mărturisii aderența lor pentru dl Kossuth și toate lucrările sale, ori îl părăsesc și nu se

mai supără pe noi dacă — oameni mai chibzuți, mai puțin juvenili fiind — socotim pe dl Kossuth drept un om atunci prea tinăr și acum prea bătrân, ear' războiul civil aprins de dînsul o încercare nechibzută din punctul de vedere chiar al intereselor poporului maghiar.

Mai virtos sntem însă indignați noi ca și moșii și părinții nostri împotriva unui om care a jertfit sute de mii de vieți, care a împins viața Ungariei și a națiunilor ce locuesc această parte a monarhiei cu zeci, cu sute de ani înapoi prin devastările unui război pornit în contra integrității monarhiei și a Tronului.

Voiam să le aducem un serviciu Maghiarilor relevând, că dl Kossuth nu mai e idolul lor. Cronică din „Magyar Hirlap“ ne dă însă desmintire. Dl Kossuth e socotit și acum ca inviolabil din partea Maghiarilor, e și acum idolul Maghiarilor.

Raport

despre adunarea generală a reuniunii învățătorilor români gr-or. dela școlile confesionale din diocesa Caransebeșului ținută la Bocșa-montană în 17/29 și 18/30 Octomvrie 1893.

(Urmare din nr 252 și fine.)

Comisiunea specială prin referentul ei Ioan Birnescu, propune asupra proiectului de modificare a statutelor, pertractat în comitet, precum și în despărțimintele reuniunii, proiectele de modificare a a căror desbatere iau parte membrii: Ioan Tapu, Mara, Liuba, Ancușă, Albu, Miclea, Drăgan, Birnescu ș. a. între care mai de însemnătate sânt:

- a) Taxele membrilor ordinari să se reducă dela 3 fl. la 2 fl.;
- b) membrii comitetului să se aleagă pe trei ani și nu pe un an ca până aci;
- c) între agendele adunării generale să se intercaleze un punct nou, de cuprinsul: desbatere și decideri asupra propunerilor venite dela consistorul diocesan;
- d) reuniunea să stee sub scutul consistorului;
- e) Procesele verbale ale despărțimintelor reuniunii să se subștearnă consistorului diocesan.

În urmarea aceasta, toți paragrafi din statute au a se aduce în consonanță cu modificările primite.

Venind sub pertractare propunerea despărțimintului Ciacovei, s'a primit ca din banii încasați anualmente în fiecare despărțimint cu a patra parte din suma competenței anuale încurse, să se cumpere cărți pe seama bibliotecilor despărțimintelor reuniunii.

Raportul fiscalului reuniunii despre acusa disciplinară, ridicată contra protopretorului din Ciacova și a vicecomitelui din Timișoara pentru oprirea adunării reuniunii din anul trecut, se ia la cunoștință cu ael adaus, ca fiscalul reuniunii să soliciteze rezolvarea cauzei.

Inventarul reuniunii s'a luat spre știință.

Propunerea în obiectul înființării unui organ propriu al reuniunii, se redă autorului Ioan Constantinovici ca să prelucere un proiect mai detaliat, în care să arete modalitatea înființării unui atare organ, care proiect să se pertracteze mai întâiu în adunările despărțimintelor și în comitetul reuniunii. Până la înființarea unui atare organ, invetătorii să se folosească de „Foia diocesană“, care este întemeiată de a suplini și lipsa prețuitului organ

Propunerea de a se înființa o expozițiune de recuisite de învățământ, se predă comitetului spre studiere și referare la proxima adunare generală. Censurându-se raportul cassarului dimpreună cu socotelile anilor 1891/2 și 1892/3, și constatându-se că averea reuniunii se manipulează prin cassarul Aurel Drăgan, cu cea mai mare conștientositate și exactitate, adunarea generală la propunerea comisunii financiare, votează cassarului absolutul și mulțumită protocolară.

Tot comisiunea financiară propune și adunarea decide a se licuina toate pretensiunile reuniunii prin despărțimintele reuniunii, ear' operatul de licuidare comitetul va subșterne proxime adunării generale.

Se votează apoi ajutoare din fondul reuniunii la trei văduve rămase după bărbații ei invetători și anume câte 30 fl. și 20 fl. la una și tot așa la un invetător emerit și altuia în activitate. Peste tot s'a votat 200 fl. ajutoare.

Budgetul reuniunii pro 1893/4 și votat cu suma speselor de 620 fl., și cu suma acoperirii de 742 fl. 48 cr.

Pentru înținerea adunării generale din anul viitor s'a designat orașul Lugoj.

Având a se alege biuroul și comitetul reuniunii pe anul 1893/4, președintele suspende ședința pe 10 minute pentru combinarea persoanelor alegende.

Redeschizându-se ședința, la propunerea membrului ordinar Ioan Miclea, adunarea în unanimitate alege și aclamă de președinte pe domnul referent școlar Ioan Ionaș (de nou); de vicepreședinte: Martin Tapu, de notar:

Ioan Marcu, Petru Doboș și Demetriu Pruneș designându-se de notar general Ioan Marcu; cassar: Aurel Drăgan; bibliotecar: Stefan Albu, fiscal al reuniunii: Coriolan Brediceanu (funcționari realeși). De membri în comite se realeg: Patriciu Dragalina, Ioan Budițașan, Demetriu Novac, Anton Sabin, Romul Ancușă, Vasile Ciuta, Stefan Alexa, ear' de nou se mai aleg: Ioan Simu, Serafin Jurca și Ioan Birnescu.

În comisiunea autenticitoare de protocol se eleg: Demetriu Novac, Antoniu Sabin și Serafin Jurca.

Nou alesul președinte domnul Ioan Ionaș luând cuvântul mulțumește adunării pentru încrederea pusă în d-sa și declară că primește postul de președinte, în speranța concursului ce-l așteaptă dela membrii reuniunii, ca așa să poată satisface datorinței sale ca atare și să poată continua activitatea fostului vrednic președinte Stefan Velovan.

Cuvântarea dlui președinte, care cuprinde și învătături folositoare pentru membrii reuniunii, între aplauze de „să trăiască“ s'a luat la cunoștință.

Ne mai find alte obiecte de pertractat, președintele adunării prin o cuvântare acomodată, în care a lăudat zelul și solidaritatea membrilor manifestată în adunarea din acest an, declară adunarea de încheiată și terminată.

Nu pot încheia acest raport fără a aminti, că corul din Lugoj, care a cântat sfânta liturgie și a dat concertul publicat, a înălțat festivitatea adunării reuniunii.

Nu începe în cadrul acestui raport o descriere mai amănunțită a producțiilor renumitului cor din Lugoj, și de aceea vom aminti, că corul nu numai a mulțumit, ci și surprins și pus în uimire pe tot publicul participător. Biserica era îndesată de public, care venise anume să audă pe excelentul cor și puterile lui, ba chiar și în curtea bisericii era multă lume, care nu încăpea în biserică, de asculta responsaliile liturgice.

Ear' seara la concert corul și numai prin aparența sa făcea pe public a se transporta în altă lume, a uita de toate și a admira disciplina, dexteritatea și stadiul de artă, până la care s'a avântat acest cor unic în felul său la noi Români. Aplauzele îndelungate ale publicului după fiecare piesă dedeau ecoul și tributul pe deplin meritat distincțiilor nostri cântăreți artiști, precum și distincțiilor lor conducători, dlor Dr. Dimitriu Florescu, președintele corului și Ioan Vidu, vrednicul instructor și dirigent al corului, care au făcut ca adunarea reuniunii să aibă un efect atât de strălucit și să aibă perpetuă recunoștință reuniunii, ear' invetătorii să se întâlnescă cu toții la adunarea iuburilor de 25 ani a reuniunii ce se va ține anul viitor în domiciliul renumitului cor din Lugoj. Un puternic „să trăiască“ și „la revedere“ corului din Lugoj!

Ioan Marcu,
notarul general al reuniunii.

CRONICĂ

Maiestatea Sa Imperăteasa va face earăși o călătorie pe mare pe yachtul „Greif“, ear' din un port spaniol va trece pe yachtul „Miramar“.

Întocmirea curții regale maghiare. „Budapesti Közlöny“ dela 26 Noemvrie publică următorul decret imperătesc și regesc: „Asupra propunerii ministrului-preșident al Meu ungar, încuviințez că la toate ocașiunile întemplate în cadrul Curții Mele, care privesc, ca acte de stat, pe țerile Coroanei Mele ungare să fie însărcinați cu providerea serviciului suprem de Curte exclusiv numai magnații Mei unguri și de aceea orînduesc ca: 1. la acte de încoronare și la toate solemnitățile în raport cu ele; 2. la deschiderea și închiderea parlamentului; 3. la primirea delegațiunilor parlamentare exmisse spre desbatere afacerilor comune conform articolului XII. din 1867; 4. cu privilegiul depunerilor de jurământ sau de făgăduință din partea dignitarilor bisericești sau civili, precum și a funcționarilor țerilor Coroanei Mele ungare, încât luarea în primire a jurământului sau a făgăduinței să fie făcută de Mine, în loc de șefii până azi în funcțiune ai autorităților supreme ale Curții Mele, conform ceremonialului de în-cuviințat prin Mine în această privință, numai și numai magnații Mei ungari au să funcționeze. Potrivit propunerii subșterne mai încuviințez, că cu prilejul renunțațiunilor ce se petrec împreună cu căsătoriile întemplate între membrii Casei Mele să fie potfiți totdeauna, precum acestora era cazul până acum, și membrii guvernului Meu ungar; ear' atât renunțațiunile săvârșite, precum și toate schimbările privitoare la toți acei membri ai Casei Mele domitoare, care stau în legătură cu succesiunea la Tron, sta-tornicită prin art. I. și II. dela 1723, să fie comunicate în mod oficial guvernului Meu ungar“. Viena, 20 Noemvrie 1893. Francis c Iosif m. p. Alexandru Wekerle m. p.

Concert. Reuniunea română de musică din Sibiu va da Vineri în 19 Noemvrie (1 Decemvrie) 1893 un concert în sala dela Ge-

sellschaftshaus. Inceputul la 7 oare seara. Program: 1. Ouvertura din opera: Die Zauberflöte de W. A. Mozart. 2. Concert pentru violina și orchestră de Rode. 3. Cruciații, poemă dramatică pentru solo, cor mixt și orchestră, de N. W. Gade. Biletele se extradau Vineri dela 11—1 oare în sala dela Musikverein și seara la cassă.

Invitare. P. t. membri din comitetul central al Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu sunt poftiți la ședința comitetului, ce se va ține Joi în 18/30 Noemvrie a. c. la oarele 6 seara în localul „Asociațiunii transilvane.”

Un act generos. Ni-se scrie din Orașița-montană: Ioan Mătușerean și soția sa Maria din Orașița-montană au făcut de curând o fundațiune consistătoare din hârtii de valoare, în preț de peste 5000 fl. pentru școala de fete, ce se plănse în Orașița, și au pus-o sub administrarea comunei bisericesti gr. or. rom. de acolo.

Licențiat în științele naturale. Ni-se scrie din Paris că dl V. Popovici din Hațeg a obținut mai zilele trecute la facultatea de științe de acolo, în urma unui strălucit concurs, licența în științele naturale. Trimitem compatriotului nostru felicitările noastre sincere pentru succesul său.

Societatea academică „Junimea” din Cernăuți și-a constituit în ședința ei extraordinară din 1893 comitetul în următorul mod: Președinte: Radu cav. de Grigorcea, stud. jurist; vicepreședinte: Claudiu Stefanelli, stud. jurist; secretar I.: Iorgu Toma, stud. jur.; secretar II.: Aurelian Polonic, student jur.; cassar: Eusebiu Pașcan, student jurist; controlor: Victor baron Vasileco, stud. jurist; bibliotecar: Coriolan Maghețiu, stud. teol.; econom: Adrian Andronic, stud. teolog.

Studentii bulgari care urmează cursurile facultăților din București s-au întrunit la un coleg al lor și au hotărât ca să trimită două telegrame de condolențe, una societății defunctului principe de Battemberg și alta consiliului de miniștri din Sofia.

Trimiterea cărților în România. Cărțile ce se trimit de aci în România, fiind supuse la taxă vamală din partea României, nu se pot trimite sub fașă, ci numai ca pachet.

Transportarea corpului și înmormântarea prințului de Battemberg în Bulgaria. Trenul special, în care se află corpul prințului Alexandru de Battemberg, a sosit la Steinamanger în 13 Noemvrie v. la 10 oare dimineața. Subprefectul, municipalitatea și celelalte autorități așteptau la gară. Dl Károly, subprefect, a adresat un discurs în franceză d-lui Grecoff, exprimându-i condolențele comitatului. El a depus o coroană de lauri cu inscripțiunea: „Comitatul Eisenburg eroului dela Slivnița”. Dl Grecoff, profund emoționat, a mulțumit și a zis că poporul va recunoaște dovezile de simpatie și de prietenie ce i-se dă. Trenul mortuar a sosit la Budapesta în 13 Noemvrie la 6 oare 20 minute seara. La gară era așteptat de contele d'Erbach Scheenberg, de generalul Werntier, de contele Pichleben, veniți din Darmstadt și care vor însoți corpul până la Sofia. Trenul a plecat la 7 oare și 16 minute și va sosi la miezul nopții la Belgrad. Guvernul din Belgrad a hotărât ca la sosirea corpului principelui Alexandru la gara din Belgrad, ministrul Nikolici să exprime d-lui Grecoff și rudelor condolențele guvernului sârbesc. Regele va însărcina cu aceeași misiune pe unul din adjutanții sei. O deputație militară va însoți corpul până la graniță. Delegații Scupcinei și ai municipalității vor fi de față la gară. Eată și programul ceremoniei funebre din Sofia: Rămășițele mortuare ale prințului Alexandru vor sosi mâine la 10 oare dimineața la graniță, unde vor fi primite de reprezentanții curții, de consiliul miniștrilor, de camera și se vor face onorurile militare. Când trenul va trece înaintea Slivniței va fi salutat cu salve de tunuri. La 2 oare d. am. sosirea trenului în Sofia. Corpul va fi înmormântat de către prințul, înconjurat de cavaleria și militară, de corpul diplomatic și de consiliul miniștrilor, deputații din diferite țări.

din München se declară însă împotriva acestei propuneri pentru motive de politică interioară și exterioară, și cere ca la întemplantarea când Reichstag-ul ar primi această propunere să-i refuze aprobarea consiliului federal al imperiului german. „Câtă vreme raporturile noastre cu Franța, pacea cu Franța, e o chestiune de eventualitate” — Incheie „Allgemeine Ztg.” primul seu articol — „ceea-ce se vedește zilnic prin presa din Paris, prin întruniri, prin discursurile oficiale și neoficiale ale politicianilor și militarilor, atâta vreme ar fi o primejdie grea a renunța la o situație politică puternică în acele provincii mărginașe. Revocarea acelor împuterniciri discreționare ne-ar apropia cu siguranță în chip simțitor de un războiu provocat prin deslănțuirea agitațiilor dușmane Germaniei”.

Furtunile în Oceanul-atlantic continuă a fi îngrijitoare. Se semnalează foarte multe naufragii și victime.

Anarhismul. Ziarul „Libre Parole” din Paris anunță, că anarhismul internațional au hotărât în Londra ca nu numai să continue dar să sporească chiar atențele de dinamită în Spania, Franța și Italia.

Puterea militară a Italiei. Ministrul de război al Italiei a prezentat camerei în ședința dela 23 c. un raport asupra situației militare a Italiei în Iulie 1891 în comparație cu situația actuală. Raportul arată, că puterea militară a Italiei disponibilă pentru un cas de mobilizare se urca la 1 Iulie 1890 la 791.000 oameni. În Iulie 1893 aceea se urca deja la un milion. Încât privește mobilizarea, Italia a făcut un progres însemnat în asta privință. Prin noul sistem mixt de mobilizare s-au câștigat șese zile în celeritate. Raportul constată mai departe, că 50.000 de puști noi s-au împărțit deja, 25.000 însă nu. Fabricarea se va continua astfel, că se vor furniza 11.000 de puști pe fiecare lună. Ce privește artileria, aceasta e prevăzută întreaga cu tunuri noi. Raportul conține mai departe detaliile asupra stării fortificațiilor, amănunte asupra echipamentului și proviziunilor. Ministrul termina observând, că scopul acestui raport e ca să se pună capăt știrilor false răspândite în timpul din urmă și a liniștii spiritele asupra situației militare a Italiei.

În librăria Ciurcu din Brașov se află de vânzare: „Culegere de cântări bisericesti”, cuprinzând doxologia, răspunsurile dela Sfânta Liturgie, troparele și condacele învierii și ale sărbătorilor și irmoasele praznicelor împărătești, după Octoich și dumnezeieștile liturgii. În folosul tinerimii de un prieten al copiilor. Edițiunea II.

Tot acolo se găsește „Carte de rugăciuni” în folosul tinerimii. De Un prieten al copiilor. Edițiunea II.

Etica sau Morala filosofiei pentru școlile secundare de ambele sexe, de P. Dulfu, profesor de filosofie și pedagogie. Aprobată de ministrul cultelor și instrucțiunii publice al României. Ediția II. București. Se poate procura dela librăriile: Socec, Sfetea și Alkalay.

Industria indigenă și Comerțul exterior urmare la forțele productive ale României. Conferință făcută la societatea geografică română la 15 Martie 1893, de I. I. Nacian, profesor de economie politică la școala de arhitectură din București, membru al societății de economie politică și al societății de statistică din Paris. Extras din Buletinul societății geografice. Trim. I și II. 1893. București, 1893. Librăria Socec și Cia, Calea Victoriei nr. 21.

„Amicul agriculturii”. Revistă agricolă (cu ramurile sale) comercială, industrială și economică. Apare de două-ori pe lună în București. Dierector-proprietar: Nicolae N. Andronescu, agronom; administrator: I. S. Spartali, publicist. Anul IV. Nr. 19 dela 5 Noemvrie are următorul cuprins: Cronică. — Lăptăria ca industrie anexă a agriculturii. — Rolul statului față cu agricultura țerii. — Fabricarea de cognac din Dealul-Zorilor. — Conservarea lemnului. — Pentru carnetul bunului cultivator. — Statistica. — Culegeri din gura poporului. — Diverse — Rectificări. — Posta redacțiunii. — Cursurile cerealelor noastre. — Reducțiunile după piațele străine. — Publicațiuni. — Anunțe.

Călindarul zilei. 17/29 Noemvrie 1893. Julian: Pr. Guigorie Ep. N. Gregorian: Saturnin. Cădere 7.38 apune 3.54

Budapesta, 28 Noemvrie n. În consiliul de industrie a comunicat ministrul de comerț, că dela 24 până la 31 Decemvrie sistează repausul de Duminecă.

Budapesta, 28 Noemvrie n. Proiectul de lege pentru modificarea articolului de lege LIII. din anul 1868, care se va prezenta zilele acestea pe masa parlamentului maghiar, modifică acest articol în acel înțeles, că cand

Bibliografie.

A apărut: „Compas românesc”, anuar financiar pe 1892. Redactat de Petra-Petrescu. Sibiu, 1893. Tipografia arhidiecezană

A apărut: Raportul anual al societății academice „Junimea” din Cernăuți. Al XV. an administrativ, dela 3 Noemvrie 1892 până la 12 Noemvrie 1893. Proprietatea societății.

A apărut: Abecedar pentru școlile populare, compus de N. Ieremievi-Dubău. Viena: 1893. Editura i. r. a cărților școlare.

A apărut: Cestiuni din dreptul și istoria bisericii românești unite, studiu apologetic din incidentul invectivelor „Gazetei Transilvaniei” și a dlui Nicolae Densușianu asupra metropolului Văncea și a bisericii unite. Partea I. Blaj 1893. Tipografia seminarului gr-cat. în Blaj, 265 pag.

În librăria Ciurcu din Brașov se află de vânzare: „Culegere de cântări bisericesti”, cuprinzând doxologia, răspunsurile dela Sfânta Liturgie, troparele și condacele învierii și ale sărbătorilor și irmoasele praznicelor împărătești, după Octoich și dumnezeieștile liturgii. În folosul tinerimii de un prieten al copiilor. Edițiunea II.

Tot acolo se găsește „Carte de rugăciuni” în folosul tinerimii. De Un prieten al copiilor. Edițiunea II.

Etica sau Morala filosofiei pentru școlile secundare de ambele sexe, de P. Dulfu, profesor de filosofie și pedagogie. Aprobată de ministrul cultelor și instrucțiunii publice al României. Ediția II. București. Se poate procura dela librăriile: Socec, Sfetea și Alkalay.

Industria indigenă și Comerțul exterior urmare la forțele productive ale României. Conferință făcută la societatea geografică română la 15 Martie 1893, de I. I. Nacian, profesor de economie politică la școala de arhitectură din București, membru al societății de economie politică și al societății de statistică din Paris. Extras din Buletinul societății geografice. Trim. I și II. 1893. București, 1893. Librăria Socec și Cia, Calea Victoriei nr. 21.

„Amicul agriculturii”. Revistă agricolă (cu ramurile sale) comercială, industrială și economică. Apare de două-ori pe lună în București. Dierector-proprietar: Nicolae N. Andronescu, agronom; administrator: I. S. Spartali, publicist. Anul IV. Nr. 19 dela 5 Noemvrie are următorul cuprins: Cronică. — Lăptăria ca industrie anexă a agriculturii. — Rolul statului față cu agricultura țerii. — Fabricarea de cognac din Dealul-Zorilor. — Conservarea lemnului. — Pentru carnetul bunului cultivator. — Statistica. — Culegeri din gura poporului. — Diverse — Rectificări. — Posta redacțiunii. — Cursurile cerealelor noastre. — Reducțiunile după piațele străine. — Publicațiuni. — Anunțe.

„Amicul agriculturii”. Revistă agricolă (cu ramurile sale) comercială, industrială și economică. Apare de două-ori pe lună în București. Dierector-proprietar: Nicolae N. Andronescu, agronom; administrator: I. S. Spartali, publicist. Anul IV. Nr. 19 dela 5 Noemvrie are următorul cuprins: Cronică. — Lăptăria ca industrie anexă a agriculturii. — Rolul statului față cu agricultura țerii. — Fabricarea de cognac din Dealul-Zorilor. — Conservarea lemnului. — Pentru carnetul bunului cultivator. — Statistica. — Culegeri din gura poporului. — Diverse — Rectificări. — Posta redacțiunii. — Cursurile cerealelor noastre. — Reducțiunile după piațele străine. — Publicațiuni. — Anunțe.

Călindarul zilei. 17/29 Noemvrie 1893. Julian: Pr. Guigorie Ep. N. Gregorian: Saturnin. Cădere 7.38 apune 3.54

Budapesta, 28 Noemvrie n. În consiliul de industrie a comunicat ministrul de comerț, că dela 24 până la 31 Decemvrie sistează repausul de Duminecă.

Budapesta, 28 Noemvrie n. Proiectul de lege pentru modificarea articolului de lege LIII. din anul 1868, care se va prezenta zilele acestea pe masa parlamentului maghiar, modifică acest articol în acel înțeles, că cand

Economie.

Căile ferate române. Totalul veniturilor căilor ferate române se urcă la suma de 49.735.000 lei sau 24.867.500 fl., ear' acel al cheltuelilor la 34.909.560 lei.

Veniturile docurilor din Brăila sânt evaluate la 657.000 lei, ear' ale acelor din Galați la 574.000 lei; cheltuelile docurilor din ambele porturi se ridică la suma de 850.090 lei.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate dela 12 Noemvrie v. 1893 Sigmund Strauss lui Kirschen & Loebli, grâu 663.000 hect. 10 lei. H. Fulga lui Rasvan & Cațaiti, grâu 1100 hect. 8.25 lei. Frații Papastelato Sam. & Fried, grâu 1920 hect. 7.35 lei. P. Cavadia lui M. Cohen, porumb 1200 hect. 6.30 lei. Drag. & Sramb. lui M. Roth & Co., orz 1500 hect. 6.80 lei. Drag. & Stamb. lui I. Hiersch, secară 1000 hect. 5.50 lei. Sassu & Nistor lui I. Hiersch, secară 2300 hect. 5.65 lei. Sassu & Nistor lui G. Nicolopulo, orz 2400 hect. 6.50 lei. P. Theohar & Co. lui L. & M. Feitler, orzoaică 4000 hect. 9.90 lei. J. J. Paspati lui Sam. & Fried., ovės 3900 hect. 10.85 lei. J. J. Paspati lui Sam. & Fried., ovės 1200 hect. 10.35 lei. Frații Cucl. & Mih lui L. & M. Feitler, grâu 3500 hect. 7.05 lei. N. V. Perlea lui Peirano fils & Co., grâu 1450 hect. 8.20 lei. Vlasopulo lui O. Silberstein, grâu 2050 hect. 8.35 lei. Frații Bach lui L. & M. Feitler, grâu 3670 hect. 7.90 lei. Vlasopulo lui O. Silberstein, grâu 2400 hect. 8.35 lei. Vlasopulo lui O. Silberstein, grâu 2850 hect. 8.35 lei. Vlasopulo lui O. Silberstein, grâu 3150 hect. 8.35 lei. Vlasopulo lui Silberstein, 1500 hect. 8.35 lei. C. G. Haracopulo lui F. Carnevali, grâu 4600 7.12½ lei. J. J. Paspati M. Roth & Co., porumb nou 2400 hect. 6.30 lei. Frații Bach lui H. Goldensveig, orz 2700 hect. 4.40 lei. Z. Zamfirescu lui L. & M. Feitler, orz 2000 hect. 4.17½ lei. Z. Zamfirescu lui L. & M. Feitler, orz 2350 hect. 4.17½ lei.

Cereale sosite.

Pe apă: Grâu 30.100 hect., porumb 5100 hect., orz 800 hect., Pe uscat: Grâu 5950 hect., porumb 1300 hect., orz 5800 hect.

Operațiile efectuate în 13 Noemvrie v. 1893.

Sassu & Nistor lui M. Roth & Co., orz 1800 hect. 6.95 lei. Sigmund Strauss lui M. Vechsler, orz 850 hect. 9.50 lei. N. Inescu lui Cohen & Volking, orz 550 hect. 6.80 lei. Evloghio lui I. Milas & fiu, grâu 3800 hect. 8.30 lei. J. J. Paspati lui I. Milas & fiu, grâu 700 hect. 8.30 lei. Frații Bach lui L. & M. Feitler, grâu arnăut 2940 hect. 8.85 lei. A. Carantino lui F. Carnevali, grâu arnăut 6000 hect. 8.30 lei. V. P. Sasu lui F. Carnevali, grâu arnăut 1450 hect. 7.40 lei. V. P. Sasu lui F. Carnevali, grâu arnăut 1350 hect. 7.25 lei. Sasu & Nistor lui Sam. & Fried., grâu arnăut 800 hect. 7.20 lei. V. P. Sasu lui L. Dreifus & Co., secară 600 hect. 5.75 lei. V. P. Sasu lui L. Dreifus & Co., secară 2600 hect. 5.75 lei.

Cereale sosite.

Pe apă: Grâu 12.700 hect., porumb 7000 hect., orz 3050 hect. Pe uscat: Grâu 23.400 hect., orz 5300 hect.

Prețul mărfurilor

Piața din Sibiu Dela 28 Noemvrie n. Grâu frumos 76 până 80 chilo fl. 5.40 până 6.—, grâu mestecat 74 până 74 chilo fl. 4.50 până 5.10, secară 70 până 74 chilo fl. 3.10 până 3.20, orz 62 până 66 chilo fl. 3.60 până 3.70, ovės 42 până 48 chilo fl. 2.20 până 2.60 cucuruz 70 până 74 chilo fl. 3.20 până 3.90, mălina 78 până 82 chilo fl. 3.50 până 4.—, cartofi 69 până 70 chilo fl. 1.40 până 1.80 sēmēntă de cânepă 49 până 50 chilo fl. 5.— până 5.25, mazăre 76 până 80 chilo fl. 4.— până 4.50, linte 78 până 82 chilo fl. 8.— până 9.—, fasole 66 până 80 chilo fl. 8.— până 8.—, grân de păsat 150 chilo fl. 15.— până 15.60, făină nr. 1 fl. 15.— până 16.—, făină nr. 2 fl. 13.40, făină nr. 5 fl. 10.60 până 11.—, carne de porc 44 până 50 cr. până 28.— până 30 cr., ouș 10 en 32 până 34 până 36 până 38 până 40 până 42 până 44 până 46 până 48 până 50 până 52 până 54 până 56 până 58 până 60 până 62 până 64 până 66 până 68 până 70 până 72 până 74 până 76 până 78 până 80 până 82 până 84 până 86 până 88 până 90 până 92 până 94 până 96 până 98 până 100 până 102 până 104 până 106 până 108 până 110 până 112 până 114 până 116 până 118 până 120 până 122 până 124 până 126 până 128 până 130 până 132 până 134 până 136 până 138 până 140 până 142 până 144 până 146 până 148 până 150 până 152 până 154 până 156 până 158 până 160 până 162 până 164 până 166 până 168 până 170 până 172 până 174 până 176 până 178 până 180 până 182 până 184 până 186 până 188 până 190 până 192 până 194 până 196 până 198 până 200 până 202 până 204 până 206 până 208 până 210 până 212 până 214 până 216 până 218 până 220 până 222 până 224 până 226 până 228 până 230 până 232 până 234 până 236 până 238 până 240 până 242 până 244 până 246 până 248 până 250 până 252 până 254 până 256 până 258 până 260 până 262 până 264 până 266 până 268 până 270 până 272 până 274 până 276 până 278 până 280 până 282 până 284 până 286 până 288 până 290 până 292 până 294 până 296 până 298 până 300 până 302 până 304 până 306 până 308 până 310 până 312 până 314 până 316 până 318 până 320 până 322 până 324 până 326 până 328 până 330 până 332 până 334 până 336 până 338 până 340 până 342 până 344 până 346 până 348 până 350 până 352 până 354 până 356 până 358 până 360 până 362 până 364 până 366 până 368 până 370 până 372 până 374 până 376 până 378 până 380 până 382 până 384 până 386 până 388 până 390 până 392 până 394 până 396 până 398 până 400 până 402 până 404 până 406 până 408 până 410 până 412 până 414 până 416 până 418 până 420 până 422 până 424 până 426 până 428 până 430 până 432 până 434 până 436 până 438 până 440 până 442 până 444 până 446 până 448 până 450 până 452 până 454 până 456 până 458 până 460 până 462 până 464 până 466 până 468 până 470 până 472 până 474 până 476 până 478 până 480 până 482 până 484 până 486 până 488 până 490 până 492 până 494 până 496 până 498 până 500 până 502 până 504 până 506 până 508 până 510 până 512 până 514 până 516 până 518 până 520 până 522 până 524 până 526 până 528 până 530 până 532 până 534 până 536 până 538 până 540 până 542 până 544 până 546 până 548 până 550 până 552 până 554 până 556 până 558 până 560 până 562 până 564 până 566 până 568 până 570 până 572 până 574 până 576 până 578 până 580 până 582 până 584 până 586 până 588 până 590 până 592 până 594 până 596 până 598 până 600 până 602 până 604 până 606 până 608 până 610 până 612 până 614 până 616 până 618 până 620 până 622 până 624 până 626 până 628 până 630 până 632 până 634 până 636 până 638 până 640 până 642 până 644 până 646 până 648 până 650 până 652 până 654 până 656 până 658 până 660 până 662 până 664 până 666 până 668 până 670 până 672 până 674 până 676 până 678 până 680 până 682 până 684 până 686 până 688 până 690 până 692 până 694 până 696 până 698 până 700 până 702 până 704 până 706 până 708 până 710 până 712 până 714 până 716 până 718 până 720 până 722 până 724 până 726 până 728 până 730 până 732 până 734 până 736 până 738 până 740 până 742 până 744 până 746 până 748 până 750 până 752 până 754 până 756 până 758 până 760 până 762 până 764 până 766 până 768 până 770 până 772 până 774 până 776 până 778 până 780 până 782 până 784 până 786 până 788 până 790 până 792 până 794 până 796 până 798 până 800 până 802 până 804 până 806 până 808 până 810 până 812 până 814 până 816 până 818 până 820 până 822 până 824 până 826 până 828 până 830 până 832 până 834 până 836 până 838 până 840 până 842 până 844 până 846 până 848 până 850 până 852 până 854 până 856 până 858 până 860 până 862 până 864 până 866 până 868 până 870 până 872 până 874 până 876 până 878 până 880 până 882 până 884 până 886 până 888 până 890 până 892 până 894 până 896 până 898 până 900 până 902 până 904 până 906 până 908 până 910 până 912 până 914 până 916 până 918 până 920 până 922 până 924 până 926 până 928 până 930 până 932 până 934 până 936 până 938 până 940 până 942 până 944 până 946 până 948 până 950 până 952 până 954 până 956 până 958 până 960 până 962 până 964 până 966 până 968 până 970 până 972 până 974 până 976 până 978 până 980 până 982 până 984 până 986 până 988 până 990 până 992 până 994 până 996 până 998 până 1000 până 1002 până 1004 până 1006 până 1008 până 1010 până 1012 până 1014 până 1016 până 1018 până 1020 până 1022 până 1024 până 1026 până 1028 până 1030 până 1032 până 1034 până 1036 până 1038 până 1040 până 1042 până 1044 până 1046 până 1048 până 1050 până 1052 până 1054 până 1056 până 1058 până 1060 până 1062 până 1064 până 1066 până 1068 până 1070 până 1072 până 1074 până 1076 până 1078 până 1080 până 1082 până 1084 până 1086 până 1088 până 1090 până 1092 până 1094 până 1096 până 1098 până 1100 până 1102 până 1104 până 1106 până 1108 până 1110 până 1112 până 1114 până 1116 până 1118 până 1120 până 1122 până 1124 până 1126 până 1128 până 1130 până 1132 până 1134 până 1136 până 1138 până 1140 până 1142 până 1144 până 1146 până 1148 până 1150 până 1152 până 1154 până 1156 până 1158 până 1160 până 1162 până 1164 până 1166 până 1168 până 1170 până 1172 până 1174 până 1176 până 1178 până 1180 până 1182 până 1184 până 1186 până 1188 până 1190 până 1192 până 1194 până 1196 până 1198 până 1200 până 1202 până 1204 până 1206 până 1208 până 1210 până 1212 până 1214 până 1216 până 1218 până 1220 până 1222 până 1224 până 1226 până 1228 până 1230 până 1232 până 1234 până 1236 până 1238 până 1240 până 1242 până 1244 până 1246 până 1248 până 1250 până 1252 până 1254 până 1256 până 1258 până 1260 până 1262 până 1264 până 1266 până 1268 până 1270 până 1272 până 1274 până 1276 până 1278 până 1280 până 1282 până 1284 până 1286 până 1288 până 1290 până 1292 până 1294 până 1296 până 1298 până 1300 până 1302 până 1304 până 1306 până 1308 până 1310 până 1312 până 1314 până 1316 până 1318 până 1320 până 1322 până 1324 până 1326 până 1328 până 1330 până 1332 până 1334 până 1336 până 1338 până 1340 până 1342 până 1344 până 1346 până 1348 până 1350 până 1352 până 1354 până 1356 până 1358 până 1360 până 1362 până 1364 până 1366 până 1368 până 1370 până 1372 până 1374 până 1376 până 1378 până 1380 până 1382 până 1384 până 1386 până 1388 până 1390 până 1392 până 1394 până 1396 până 1398 până 1400 până 1402 până 1404 până 1406 până 1408 până 1410 până 1412 până 1414 până 1416 până 1418 până 1420 până 1422 până 1424 până 1426 până 1428 până 1430 până 1432 până 1434 până 1436 până 1438 până 1440 până 1442 până 1444 până 1446 până 1448 până 1450 până 1452 până 1454 până 1456 până 1458 până 1460 până 1462 până 1464 până 1466 până 1468 până 1470 până 1472 până 1474 până 1476 până 1478 până 1480 până 1482 până 1484 până 1486 până 1488 până 1490 până 1492 până 1494 până 1496 până 1498 până 1500 până 1502 până 1504 până 1506 până 1508 până 1510 până 1512 până 1514 până 1516 până 1518 până 1520 până 1522 până 1524 până 1526 până 1528 până 1530 până 1532 până 1534 până 1536 până 1538 până 1540 până 1542 până 1544 până 1546 până 1548 până 1550 până 1552 până 1554 până 1556 până 1558 până 1560 până 1562 până 1564 până 1566 până 1568 până 1570 până 1572 până 1574 până 1576 până 1578 până 1580 până 1582 până 1584 până 1586 până 1588 până 1590 până 1592 până 1594 până 1596 până 1598 până 1600 până 1602 până 1604 până 1606 până 1608 până 1610 până 1612 până 1614 până 1616 până 1618 până 1620 până 1622 până 1624 până 1626 până 1628 până 1630 până 1632 până 1634 până 1636 până 1638 până 1640 până 1642 până 1644 până 1646 până 1648 până 1650 până 1652 până 1654 până 1656 până 1658 până 1660 până 1662 până 1664 până 1666 până 1668 până 1670 până 1672 până 1674 până 1676 până 1678 până 1680 până 1682 până 1684 până 1686 până 1688 până 1690 până 1692 până 1694 până 1696 până 1698 până 1700 până 1702 până 1704 până 1706 până 1708 până 1710 până 1712 până 1714 până 1716 până 1718 până 1720 până 1722 până 1724 până 1726 până 1728 până 1730 până 1732 până 1734 până 1736 până 1738 până 1740 până 1742 până 1744 până 1746 până 1748 până 1750 până 1752 până 1754 până 1756 până 1758 până 1760 până 1762 până 1764 până 1766 până 1768 până 1770 până 1772 până 1774 până 1776 până 1778 până 1780 până 1782 până 1784 până 1786 până 1788 până 1790 până 1792 până 1794 până 1796 până 1798 până 1800 până 1802 până 1804 până 1806 până 1808 până 1810 până 1812 până 1814 până 1816 până 1818 până 1820 până 1822 până 1824 până 1826 până 1828 până 1830 până 1832 până 1834 până 1836 până 1838 până 1840 până 1842 până 1844 până 1846 până 1848 până 1850 până 1852 până 1854 până 1856 până 1858 până 1860 până 1862 până 1864 până

Publicațiune.

XVII. LOTERIE reg. ung. DE STAT BINEFACERE,

Prin aceasta se deschide a în urma decisului Preainalt al Maiestății Sale ces. și reg. va fi împărțit astfel, că institutul de pensii...

Câștigurile totale stabilite la 3282, după următoarea scală de joc, este de 160.000 fl. Table with columns for prize amounts and frequencies.

Tragerea se va face la 28 Decembrie 1893. — Losul costă 2 fl. v. a. Losuri se pot căpa la: direcțiunea loteriei în Budapesta...

[2481] 4-6

Direcțiunea loteriei reg. ung.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

Călindarul Poporului pe anul comun 1894.

Cuprinsul: Călindarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1894. — Genealogia domitorilor europeni. — Posta. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — „Naufragiul”. — „Episotia”. — „Economic”. — „Plugul blăstemat”. — „Traiul când 'ți-se urește”. — „Gornistul dela Grivița”. — „Vulpea și răcii”. — „Fabulă, de Tr. I. Magier”. — „Vulturul și Țeratul”. — „Anecdota”, de C. B. Ceahor. — „Ghicituri”, de V. Simiganoschi. — „Defăimătorul”. — „Partea hazlie: Tăierul cu două fețe, de Anton Pan; Sămënța de sare. — Tîrgurile din Ardeal, Ungaria, Bucovina și România. — Inserate. — Numai 20 cr. exemplarul.

Fiind mereu recercați de a face servicii librărești, ne-am hotărât să înființăm pe lângă stabilimentul nostru o

LIBRĂRIE ROMÂNEASCĂ

care e gata de a furnisa cărți școlastice, opuri științifice și literare de ori-ce soi, tipărituri îndeosebi pentru oficii bisericești și comunale, hărțile și reuizite de scris.

Vă invităm deci de a ne onora cu comande cât mai dese, pe care le vom efectua cu toată promptitudinea și exactitatea.

Cu toată stima

Institut Tipografic

Editura foilor

„TRIBUNA” și „FOAIA POPORULUI”.

A eșit de sub tipar: HOMO SUM. ROMAN DE GEORGE EBERS. Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani. Institutul Tipografic în Sibiu.

La „Institutul Tipografic” în Sibiu se află de vânzare: TABLOUL „CONFERENȚEI NAȚIONALE”. În mărime 33x50 cm. Cu prețul de fl. 1.60, ear’ cu trimiterea prin postă fl. 1.70. PORTRETUL DOMNULUI Dr. IOAN RAȚIU. Cu 50 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU. Au eșit de sub tipar: A doua edițiune din ȚINEREA VITELOR de Eugen Brote, president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”. Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

În editura „Institutului tipografic” a apărut și se află de vânzare Prăsirea pomilor de D. COMSA, membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole”. Prețul unui exemplar 12 cr.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1893.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predeal, Budapesta-Rușava-Vercerova, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Gheriș-Turda, Odorheiu, Murăș-Ludoș-Bistrița, Careii-mari-Zelău) and rows for train types (Tren de persoane, Tren accelerat, Tren de persoane, Tren accelerat) and departure/arrival times.

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiilor sînt a se căi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.